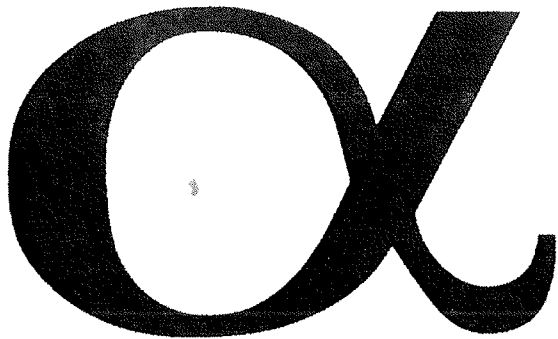

XIII. évfolyam 1. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2011. Szeptember

Beköszönő

Kedves Olvasóink!

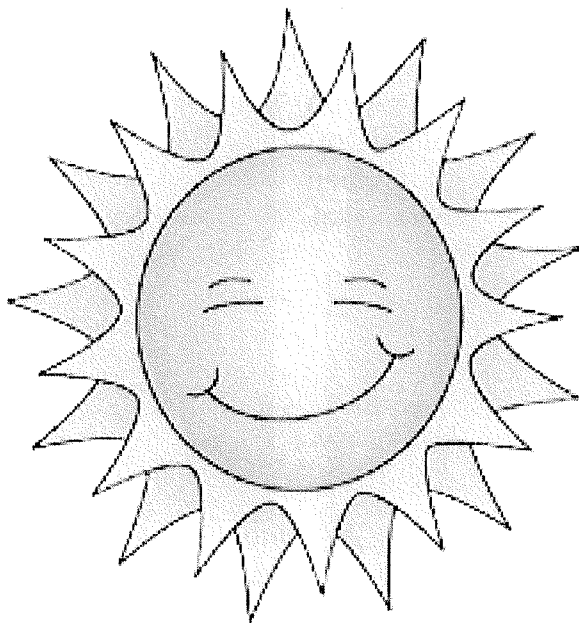
Melengető napsugarak...

Újra becsengettek, elkezdődött a 2011-2012-es tanév. Még néha eszünkbe jut a napsütéses tengerpart, a méltóságteljes hegyvidék, a mindennapi kis kiruccanások, a kötetlen nyári szünet, de ezek csak tűnő pillanatok.

Tanévnyitó istentiszteletünket a Szentendrei Református Egyházközség gyülekezeti templomában tartottuk, hogy a gólyák is megismerjék. A

nyári hőség ellenére csupa vidám és ismerős arcot láttam, ahogy a mőzesszékből figyeltek Benneteket. Ezernyi megbeszélési való, milliónyi élmény, s mégis Dr. P. Tóth Béla nagytiszteletű úr és Földi János igazgató úr jóságos és atyai szavai számotokra is világossá tették: holnapról iskola.

A gólyák csillogó szemmel ültek az első sorokban, már ők is kissé összeszokva, amihez hozzásegítte őket a nagyszerűen sikerült táborozás is. Kicsik és nagyok várakozásteli arccal hallgatták végig előljáróik bölcsességét, és tisztelegtek esküt tevő tanáraik előtt. Az idei tanévben Berkó Helga tanárnő, az 5. b osztály osztályfőnöke és Körösmezzei Varga Zsuzsanna tanárnő tettek Isten színe előtt fogadalmat arra, hogy a református iskola szellemisége szerinti oktatásnak szentelik az életüket. Megható percek voltak, amikor kollégáim a tanári kar örökös tagjaivá váltak. Új arcok is mosolyogtak a tanári kar soraiból.

Az idén szegődött tantestületünk közösségéhez Poros Júlia magyar-francia szakos tanárnő, aki segít nekünk az Alfa szerkesztésében, valamint Árkovics Judit angol szakos tanárnő és Pallos Éva német szakos tanárnő.

Iskolánk külső homlokzata is megújult, megfiatalodott s modernizálódott. Az óvodások visszatértek a régi, de már majdnem teljesen megújult épületükbe, s így kicsit hiányoznak is a legkisebbek. Ugyanakkor óriási öröm látni a két ötödik osztályt,

ahogy a tízévesek bájával csivitelnek az iskola folyosóin. Az új 9. nyelvi osztály már szinte komoly, egybeforott csapatként tudta megmutatni magát, de a 9. a osztályba is érkezett 8 új fiatalember közösségünk építésére. A régiek persze hiányoznak egy kicsit. Hiába kerestem a nagyszerű OKTV eredményt elért Légrádi Zsófi bozontos fűrjeit, Lőrincz Tami hosszú copfját, Rózsa Noémi mosolygó tekintetét... No, de elég a nosztalgiából! Ím itt az új év, új kihívások, új célok, új lendület....

Várunk továbbra is lelkes munkatársakat, szerkesztőket, írókat, rajzolókat az Alfa soraiba. Várjuk írásaitokat, észrevételeiteket az szrgalfa@gmail.com címre.

Mindenkinek jó tanévkezdést, jó jegyekben gazdag 2011-2012-es tanévet és jó olvasást kívánuk!

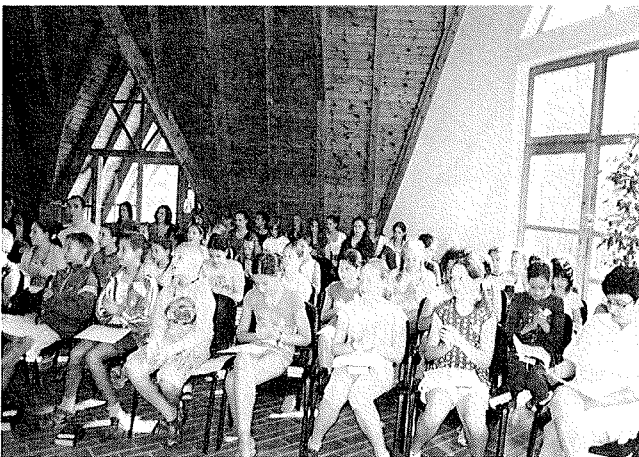
Szeretettel: az Alfa szerkesztősége

Gólyatábor

Az új tanév első eseménye a gólyák megérkezése volt. Kicsik és nagyok jókedvűen ismerkedtek egymással Tahitótfalun a Sion hegyi református üdülőben.

Íme, ahogy ők látták ezt a pár napot.

Azt mondják, minden rosszban van valami jó. Megkezdődött a tanév, ami jelezte: elmúlt a nyár. Ám Augusztus végén mégis történt valami csoda, hiszen elkezdődött a gólyatáborunk. Az indulást már nagyon vártuk. Miután mindent bepakoltunk a táskáinkba, összegyűltünk a gimnázium előtt, és együtt indultunk busszal Tahitótfalura. A lányok és a fiúk külön házban laktak, ahol két-, három- és négyágyas szobákban helyezt el minket Tünde tanárnő és Zsuzsanna tanárnő. Minden osztály kapott két, már végzős segítőt, akik velünk játszottak és dolgoztak a játékok levezetésében. Mi Adrit és Annát kaptuk segítő ifinek, akik nagyon aranyosak voltak. A két nap alatt sokat játszottunk, énekeltünk, imádkoztunk. Szabadidőnkben ismerkedtünk új osztálytársainkkal, tanárainkkal.

A gólyatábor azt a célt szolgálta, hogy mi, az 5. a osztály tanulói jobban megismerjük egymást. Ezt sok program segítette, melyben rengeteg játék s kacagás volt. A csoportmunkák, az esti traccspartik és a társaság vidámsága színesítette meg hét-köznapjainkat. Közösségi játékokat is sokszor játszottunk, ebben az évben is sikeres volt sokunk kedvence, a számháború. Olyan is volt, hogy kis színházat alapított társaságunk, ekkor minden csapat egy műfajt és néhány szókárt kapott, s innentől a képzeletünkre volt bízva az előadás.

Esténként tábortűzzel dobtuk fel a hangulatot, melyet gitár, vastaps, tánc és éneklés kísért. Megírtuk az alapszabályokat, azokat a fontos dolgokat, melyeket illik egy egyházi iskolában betartani. Osztályfőnökünk, Tünde tanárnő nagyon kedves, és pont annyira szigorú, amennyire nekünk kell, ő a matematika tanárunk is egyben.

A rigóhangú Zsuzsanna tanárnő az osztályfőnökhelyettesünk, ének-zenét és (csak nekünk) történelmet tanít. Mi nem vagyunk angyalok, de nem is vagyunk ördögök, valahol a kettő között helyezkedünk el: mi, az 5. a. Az 5. b-sekkel és a 9. nyek-esekkel voltunk gólyatáborban. Az egész osztály nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat, felejthetetlen élmény volt az első közös együttlét.

Beszélgettünk régi iskolánkról, meséltünk magunkról. Először táncoltam és énekeltem tábortűz mellett, nagyon élveztem. Szerintem az utolsó ebéd volt a legfinomabb, mert még sütit is kaptunk desszertnek. Ennyit még nem játszottam egyhuzamban, úgyhogy a tábor végére egy kicsit el is fáradtam. Azt hiszem, mindenki nagyon jól érezte magát, még maradtunk is volna tovább.

Fogasy Fatime 5.a

„A reggeli és esti áhítat nagyon tetszett, mert sokat énekeltünk és sokat tanultunk.” (T. L.)

„Sok barátot szereztem, és nagyon jól éreztem magam. Szívesen elmennék máskor is!” (S. P.)

Péterfy Emma 5.a

„A gólyatábor nagyon tetszett! Remekek voltak a közös játékok, a beszélgetések, meg a foglalkozások. Jó volt a táborban az ének is.” (M. A.)

A gólyatábor a nagyok szemüvegén keresztül

Én egy 13 fős osztályból jöttem, ahol más választásunk nem lévén szinte mindig egymásra voltunk utalva. Ez a magyarázata annak, hogy leginkább nem mint egy osztály, hanem inkább mint egy jó baráti társaság éltük meg mindennapjainkat. Így igencsak félttem, hogy új iskolában más lesz a helyzet, hisz egy 33-as létszámú társaság hajlamos lehet a klikkesedésre, ami pedig képes tönkretenni a közösséget és az együttműködést. Ezek a gondolatok jártak a fejemben, mikor beléptem a leendő osztálytársaimmal zsúfolt terembe. Az arcok idegnek voltak, de ugyanazt az elveszettséget véltem felfedezni rajtuk, mint amit én is éreztem. Ebből bátorságot merítettem, s elhatároztam, annyira meg fogok ismerni mindenkit, amennyire ez alatt a háromnapos gólyatábor alatt csak lehet. Miután meghallgattuk osztályfőnökünk, Török Márta tanárnő rövid bemutatkozását és a szabályok ismertetését, buszra szálltunk, és meg sem álltunk a tahitófalusi református üdülőig. Amint megérkeztünk, kétfős csoportokra oszlottunk, de csak azért, hogy így foglaljuk el szobáinkat. A kipakolás és némi rendezkedés után közös ismerkedési feladatokba kezdtünk, s így már nekem is volt némi halvány fogalmam új társaimról, még ha a nevüket 3 másodpercnél tovább nem is bírtam megjegyezni. Lassan sötétedni kezdett, s megszólalt a vacsorára hívó harangszó.

Az étkezés közben folyó vidám csacsogás alatt azon töprengtem, milyen jó, hogy ebbe az osztályba kerültem, hisz máskülönben nem találkozhattam volna ezekkel a jókedvű, humoros emberekkel. Miután felálltunk az asztaltól, kaptunk egy kis szabadidőt, majd a kápolnába voltunk hivatalosak az első közös áhítatra. Imádkozás után a terem kiürült, és már csak a 9. nyekre vártak a jobbnál jobb csapatépítő játékok. Mikor vége lett a nevetésben gazdag mókázásnak, szabadjára engedtek minket, s mindenki mehetett még egy kicsit lötyögni az esti takarodó előtt.

Mi azonban úgy gondoltuk, nem elég az együtt-létezés, és egy közös Activity játékkal zártuk a napot. A következő napon a reggeli után rögtön áhítatra mentünk, majd a délelőtti külön csoportokban előadott színdarabpróbákkal töltöttük. Igen vicces volt a készülődés, jókat nevettünk

Délutánra egy dunabogdányi túrázás volt be-tervezve, ahova osztályfőnök-helyettesünk, Kis-Székely Zoltán tanár úr vezetésével mentünk.

Bár a kirándulás nem erdei ösvényeken vezetett, mint eredetileg elképzeltem, hanem a főút melletti bicikliút hőt sugárzó betonján, mégis mind a társaság, mind a gyaloglás egyaránt üdítő volt. Farkaséhesen értünk vissza, amit rögtön viszszaérkezésünk után csillapíthattunk egy kiadós

vacsorával. A kora esti áhítat után a begyakorolt, bolondos darabokkal folytattuk az aznapi programot. Az előadások oly mértékben viccesre sikerültek, hogy szinte már folyt a könnyem a nevetéstől.

Természetesen a tábortűz sem maradhatott el, így a körtánc, és az önfeledt dalolás méltó befejezése volt a napnak. Utolsó reggel már csak az emlékek megörökítése volt a dolgunk, tehát összeálltunk, és megalkottuk közös festményünket, mely jelen pillanatban is az osztálytermünk falát díszíti. Ebéd után buszra pattantunk, s így hamarosan vissza is érkeztünk oda, ahonnan három nappal ezelőtt egy számomra idegen társaság részeként elindultam.

A búcsúzkodás és a buzgó ölelések hevében arra gondoltam, mekkorát tévedtem, mikor azt hittem, ez az osztály nem lesz képes összetartóan és klikkesedés nélkül létrejönni, hisz ezek az emberek mind egy jó közösségben és egy összetartó társaságban reménykedtek, mikor úgy döntöttek, hogy ők a Szentendrei Református Gimnázium 9. nyelvi osztályához szeretnének tartozni.

Szondy Dalma 9. nyelvi

III. Nemzetközi Költőtalálkozó

„Tenger és Szó, ami elválaszt és összeköt”

Diákok és tanárok egyaránt lelkes izgalommal készültünk arra, hogy a világ különböző tájairól érkező költőket egy irodalmi est keretében fogadjuk a Szentendrei Református Gimnáziumban 2011. szeptember 15-én. Arra vállalkoztunk, hogy az alkotásokat magyar nyelven előadjuk, és megismer-tetjük a közönséget a szerzők életrajzi adataival is.

9 költő érkezett a „nagyvilágból”:

Rado Georges Andriamanantena (Madagaszkár)
George Eliot Clarke (Kanada)

Ion Cocora (Románia), Menachem M. Falek (Izrael)

Alexandra Kruchkova (Oroszország)

Luurur Jaan Malin (Észtország)

Andreas Saurer (Svájc)

Jevgenyij Sztjepanov (Oroszország)

Bernhard Widder (Ausztria).

A találkozó fő szervezője és magyar költője

Gaál Áron.

A szervezést a humán munkaközösség végezte, 20 diákunk vett közreműködőként részt, a közönséggel együtt kb. százan voltunk fenn a kápolnában. Az estet színesebbé tette Dulai Dóra énekével, Makai Annamária zongorajátékával, és Szappanos Ildikó Esőcsepp tangó című saját szerzeményének előadásával. Három diákunk is elmondhatta egy-egy versét (a vendégek angol fordításban megkapták): Krasznai Zsófia, Boross Krisztina és Rózsa Viktória.

Az irodalmi esten 3 órát voltunk együtt, és nagyon jól éreztük magunkat. A vendég költők kedvesek, barátságosak és hálásak voltak. Annyira szuggesztív előadók, hogy saját nyelvű előadásukat is élveztük. Még beszélgetésre és barátkozásra is volt idő.

Íme a vendégeinkkel készített interjú néhány részlete:

Gaál Áron (költő, szervező): „Ez a fesztivál és az iskolában a diákok és a külföldi vendégek egymásra találása valódi örömnép volt. A nagyvilág alkotóinak és a magyar, nagy hagyományú, és mindig is nagyon komoly és maradandó értéket képviselő református szellemű oktatás diákjainak, tehetségeinek egymásra találása. Meggyőződésem, hogy azok, akiknek része volt a szervezésben és a lebonyolításban, kultúr - és irodalomtörténetet írtak.

A résztvevők rendkívül színes egyéniségek. A kanadai George Eliot Clarke nem csak egyetemi tanár, de jazz szövegek és mai, játszott operák szövegkönyveinek írója is. Módunk volt hallani néhányat nagyhatású blues verseiből is. Alexandra Kruchkova sanzonjait örömmel hallgatta a közönség. Luurur Jaan Malin is hatalmas tetszést aratott mozgássorra és hangeffektusokra épülő, saját verseire megalkotott rövid performance előadásaival.”

Bernhard Widder (Ausztria – Bécs): „Csodálatos volt látni a református gimnázium diákjainak izguló, lelkes örömét, és a velük együtt izguló és lelkesedő tanárokat, beleértve az igazgató urat, Földi Jánost is. Rendkívül tetszett Dr. P. Tóth Béla lelkész úr invenciózus művészeti vezetése az iskolában, és annak udvarán a mozgó földgömb, amire egy pillanatig egyszerre rátette a kezét minden költő azt szimbolizálva, hogy már a fesztivál első napján megtalálta azt, ami összeköt nyelveket, kultúrákat, nemzeteket. Ez pedig az egymásra figyelem, a tolerancia, az elfogadás. Köszönet a résztvevőknek és a szervező Kun Csabáné Kovalik Juditnak.”

George Eliot Clarke (Toronto – Kanada): „Nagyon tetszett, hogy ilyen erőteljesen be lett vonva a közösség. Számomra szinte tapintható volt a kapcsolat ember és ember között. (A kanadai költő Szentendrén nagy örömkre egy angol nyelvű Pilinszky- kötetet vásárolt magának.) Úgy vélem büszke, nehéz történelmű emberek országába érkeztem, akik törekednek arra, hogy megőrizék hagyományaikat a globalizálódó világ mindenfajta kihívása mellett is, megpróbálva a régit kombinálni az újjal. Meglepett és örömmel töltött el, hogy ilyen sok embert érdekel a költészet.”

Andreas Saurer (Bern – Svájc): „Különösen közel hozta hozzám ezt a fesztivált az, hogy a közösségek ilyen mértékben bekapcsolódtak a rendezvényekbe.”

Alexandra Kruchkova (Moszkva – Oroszország): „Először jártam Magyarországon. Szentendre a maga romantikus sikátoraival, öreg házaival, légkörével, különösen közel került hozzám. Meghatott, hogy kinyíltak az emberek, akkor is, ha nem értették a szöveget. Többen is voltak, akik szanzonjaim után odajöttek hozzám és egyszerűen átöleltek. Megérintett a szentendrei diákok tehetsége, benne az „Eöcsepp tangó”, a váratlan, diákok által készített ajándék. Megragadott az emberek felém irányuló szeretete. Ilyet máshol nem tapasztaltam.”

Menachem M. Falek (Jeruzsálem – Izrael): „Ma egyre kevesebb az olvasó, de itt sok ember jött, érdeklődött, lelkesedett. A különböző kultúrák érezhetően hatnak egymásra, és ami csodálatos, hogy ezen a fesztiválon új versek is születnek. Alexandra Kruckova megírta csodálatos „Hold a Duna felett” című versét Szentendrén.”

Luurur Jaan Malin (Tartu – Észtország): „Először jártam Magyarországon és bár az egyetemen egy szemesztert hallgattam magyar nyelvből is, nem értek semmit. Ám itt a magyar beszéd, a felém irányuló érdeklődés és szeretet, a magyarul is elhangzó versek hallatára képes voltam két anagrammát megírni magyar nyelven, magyar betűkkel.

Lám, a poézis nem halt meg, él tovább, mert éltetik azok, akik időt, energiát fektetnek a kultúrába, az irodalomba, a költészetbe.”

Ion Cocora (Bukarest – Románia): „Meghatott, hogy az irodalmi esten hallhattam két olyan költő verseit is, akik nem lehettek jelen, betegségük illetve haláluk miatt. Mégis velünk voltak spirituálisan, részt vettek a csodálatos irodalmi megmozduláson. Ez számomra azt jelenti, hogy a költészet a jelenlétén túl is képes összekötni minket, embereket...”

A hangulat olyan magas fokú volt, hogy néha úgy éreztem, a versek életre kelnek. Köszönöm, és egyetlen szóval szeretnék búcsúzni:

EMBERISÉGSZERETET. Engem mindig ez az érzés hatott át.”

Végző soron elmondható, hogy a találkozó várakozáson felül jól sikerült, megért minden fáradozást, szép emlékünks marad.

Kun Csabáné Kovalik Judit

Tanévkezdő tanári csendesnap Tahiban

A gimnázium tanárai számára augusztus 22-én csendesnappal kezdődött a tanév. Izgatottan vártam ezt az alkalmat, mivel ez volt az első napom az új munkahelyemen. Reggel nyolctól gyülekeztünk a gimnáziumban, ahonnan autókkal mentünk át Tahiba, a Református Lelkészségbe. A program kilenckor kezdődött, és délután négyig tartott. A csendesnapon nemcsak a gimnázium tanárai, hanem a református óvoda pedagógusai is részt vettek. Az első programot a nyárhoz kapcsolódott: mindenki kapott egy percet, hogy beszámoljon a szünidei élményeiről. Az ezután következő lelki programok a kegyelem témája köré szerveződtek. Közös gondolatébresztő előadások, kiscsoportos beszélgetések, egyéni csendesség és közös éneklés, imádság váltották egymást napirendünkben.

A lelki programok közötti szünetekben, valamint az ebéd idején könnyedebb beszélgetésekre és az új kollégákkal való ismerkedésre is jutott idő. A nap közös „morzsaszedegetéssel” végződött: mindenki elmondta röviden, hogy milyen fontos gondolatot, élményt visz magával erről a napról. Számomra az volt a legnagyobb élmény, hogy egyetlen nap telt még csak el az új munkahelyemen, és mégis rengeteg közös élményben volt már részem az új kollégáimmal. E nélkül a csendesnap nélkül azt hiszem, hogy még hetekbe vagy esetleg hónapokba került volna, mire ilyen érzések ébredtek volna bennem.

Poros Júlia tanárnő

A Kulcs ösztöndíj

Évente 2-3 fő nyerheti el,

aki a nagy gimnázium (9-11. osztály) tanulója

a német nyelvet már legalább 2 éve jó eredménnyel tanulja

vállalkozik arra, hogy másodmagával, kíséret nélkül Németországba utazik

kész arra, hogy Templinben, egy fogyatékos gyermekeket is tanító integrált német iskolában 3 héten át szállásért és ellátásért cserébe segítsen

Az idei nyertesek: Virág Flóra és Tislér Ráhel 9. a osztályos tanulók

Németország, Templin 2011

Az elmúlt iskolai év tavaszán Virág Flórával együtt pályáztunk a Kulcs ösztöndíjra, amit sikerrel és szerencsével el is nyertünk. Flóra nem tudott eljönni nyáron Templinbe, ezért Tóth Gabriellával utaztunk Németországba.

Vendéglátónk Mathias Benndorf igazgató úr és családja volt. Már az első napon megmutatta nekünk az iskolát, melynek jelmondata: „Eine Schule für Alle”, „Egy iskola mindenkinek”.

Mindketten az első osztályosokhoz kerültünk, így mi is beültünk „újra” az iskolapadba. A tanárok és a gyerekek is nagyon kedvesek és segítőkészek voltak.

A hétköznapiakon délelőtti tanulás és játék a gyerekekkel az iskolában, délután tempilni városnézés, kikapcsolódás Mathias igazgató úrral. Együtt meglátogattunk egy kastélyt, amelyhez egy kis állatkert is tartozott. Élményfürdőzés és egy westernfalusi meglátogatása is belefért a szabadidőnkbe. Mivel Templin tavakkal van körülvéve, sokat sétáltunk a parton is. Igazán nagy élmény a berlini kirándulás volt, ahová nemcsak Mathias igazgató úrral, hanem egyedül is eljutottunk.

Láthattuk egy kis darabját Németországnak, és gyakorolhattuk a nyelvet. Mindkettőnk nevében mondhatom, hogy nagyon köszönjük ezt a lehetőséget azoknak, akik ezt az utazást lehetővé tették nekünk!

Tislér Ráhel 9. a

Kételtű refisek

2011. július 11-étől 16-áig más iskolák tanulóival együtt részt vehettünk egy V-8-as táborban. Nehogy azt higgyétek, hogy csak úsztunk! Á, de hogy! (Előbb a programok voltak, UTÁNA már úsztunk...) Volt kézműveskedés, barcsays menza, sörösdobozokból repülőgépgyártás - és a programba még egy kalandpark is belefért a Bodor majorban. Volt persze lovasbemutató, állatsimogató (etető, szemlélő?) - szóval, nem unatkoztunk. Még búvárkodtunk is palackkal, fura szemüveggel...

(Tudjátok, azzal, amit ha felvesztek, teljesen feleslegessé válik az orrotok!) A hangulat jó volt (Naná, hisz mi, refisek is ott voltunk!), a sok program meg fárasztó, így kellemesen „kipunnyadva”, de eltöltöttük ezt az öt napot, amelyet, azt hiszem, a tanáraink és a felnőtt kísérőink is élveztek. Bár lehet, hogy nem kellett volna az asztalt „feldíszíteni” a dinnyemagokkal...

Krulik Virág 7.a

Rejtvények

KARINTHY FRIGYES

Kétségbeesve kérdezik az embertől, „te, mi az, hat betű, szoba közepén áll, esznek rajta, és a vége: sztal?”

Mióta a világ legnépszerűbb lapjai egyre-másra hirdetik a nagy rejtvényversenyeket, rejtvényderbiket - Amerikában ötvenezer dolláros keresztrejtvényversenyt tartottak - a dolog kezd izgatni. A régi könyv- és sósorszeszdzíjak kora lejárt, ma autót, családi házat, helyes kis birtokot, életjáradékot és negyvenkettes ágyút sorsolnak ki a nyerők között - előrelátó embernek, aki előtt nem közönyös saját és családja jövője, komolyan illik foglalkozni ezzel a tudománnyal, mely szerencsés esetben satöbbi... A többi pálya még ennyire se biztos.

Komolyan munkához láttam. Tanulmányozni kezdtem a helyi és külföldi rejtvényújságokat és újságrejtvényeket. Megpróbáltam egységes elvet találni, amelynek alapján úgy a szerkesztés, mint a megfejtés általános kulcsa a kezembe kerül: otthonosan tudok mozogni abban a labirintusban, ahol a szó képet, a kép pedig szót jelent.

A legnehezebb problémákat játszva, ránézéssel fejtettem meg, elképesztve a nehézfejúeket, akik kétségbeesve kérdezik az embertől, „te, mi az, hat betű, szoba közepén áll, esznek rajta, és a vége: sztal?” A végén ott tartottam, hogy nem is kellett rejtvénynek lenni egy ábrának ahhoz, hogy megfejtsem. Egyszer egy rejtvényszerkesztő nevetve mesélte el nekem, hogy hirtelen kifogyván az anyagból, lapzártakor egy közönséges, külföldi lapból kivágott rajzot adott le, amin csak egy ház állt, semmi más. Gondolta, majd utóbb kitalál valamit, mint megfejtést: „Kemény (kémény) Simon”. Ekkor támadt az a gondolatom, hogy a rejtvényt nem is kell szerkeszteni, a világ minden tárgya és rajza és ábrája rejtélyes problémává lesz, ha nem annak nézem, ami, hanem valami titkos tervet teszek fel mögötte. (Így tette például a világ egyik legegyszerűbb és legátlátszóbb jelenségét, a nőt, rejtélynek a filozófia, holott a megoldás oly egyszerű: négy betű vízszintesen, négy függőlegesen, s kész a kereszt, amit a férfinak hordani kell.) Mert ha igaz Hamlet mondása, hogy nincs jó és rossz, csak a gondolatban, az is igaz, hogy nincs titok és megoldás, csak az elemző értelem számára. Már már tökéletesnek hittem magam, amikor ez történt.

Valaki feladta a következő rejtvényt:

Kas saison Ka.

Három hétig törtem a fejem. Nem tudtam megfejteni, hiába próbáltam a „saison” szót „évad”-nak magyarul, „season”-nak angolul és „Fahrzeit”-nek németül alkalmazni. Belebetegedtem a dologba.

Egy napon öt éves unokaöcsém, aki akkor tanult olvasni, meglátta jegyzeteim közt és silabizálni kezdte. És fél perc alatt elolvasta, magyar nyelven, így:

Kassai sonka.

Azóta nem fejték többé rejtvényt.

(Forrás: Karinthy Frigyes: Viccelnek velem.

Széchenyi Kiadó, Győr, 1999).

Az alábbi feladvány értelmes szavakat rejt, keressétek meg őket!

Jó szórakozást kívánunk – persze nem óra alatt! ☒

ÓGZOMÖGZIEAZJTRF
TALUDÓBÉRSSZÓMEA
EREVESÁZÚHELZOB
NRTTEMÉTADNEAIMD
AGDAPSÉNATOZNLEA
PÉVETEMÉSZTÖDIKN
IDGEIDAELASIHLAG
RNLYOZYLOGYÁTNZÓ
EELDUNSBAGYOCŰSN
NVÓOELBOTLIKIRDS
DKMKCIURLSÁDAKAE
ARRŐSÚYOVTÉPKEDH
OEANAIDNIÖLEZSEM
BPÜSPÖKÁASCÁGOPL
ÓLÁLPÁTTLTNROMLIK

Sport hírek – Refis focibajnokság

	7. óra után (14:40)	8. óra után (15:30)
09.19H	10. A – 9. A (0:1)	12. B – 10. Ny (5:1)
09.20K	5. A – 6. A (3:0) 6. A nem jelent meg	7. A – 8. A (2:3)
09.23P	11. A – 9. Ny (8:3)	11. Ny/12. Ny – 12. A (5:2)
09.26H	10. Ny – 9. A	12. B – 10. A
09.27K	5. A – 7. A	6. A – 8. A
09.30P	11. A – 11. Ny/12. Ny	9. Ny – 12. A
10.03H	10. Ny – 10. A	12. B – 9. A

Híreink

Szeptember 30-án iskolánk tanulói ifjúsága résztvevője volt az országos sportnapnak. Több helyszínen érdekes játékokat és sportfoglalkozásokat szervezett nekünk Köck tanár úr és az iskola tanári kara. Helyszíni tudósításainkat a következő számban olvashatjátok.

Október elsején nagyszámú érdeklődő előtt került megrendezésre a már jól ismert „Nyitott kapuk”

rendezvényünk, ahol az új érdeklődőknek mutattuk meg iskolánkat. Igazgató úr több turnusban vezette végig az érdeklődő látogatókat. A csoportok bejárták az épületet a pincétől a padlásig, ismerkedhettek az intézményben folyó oktatással, a keresztény szellemiség értékeivel. A rendezvény szervezője Mátyás Helga tanárnő és a 11. nyelvi osztály tanulói voltak.

Közlemény

Következő számunktól folytatódik Rejtvénysarok című rovatunk. A megoldásokat az **szrgalfa@gmail.com** címre várjuk, vagy az első emeleti matematikai hirdető alatti alfa feliratú postaládánkba!

A helyes megfejtőknek jár a csoki!!!!!! – korlátozott számban, első három beérkezőnek kicsiknél és nagyoknál egyaránt.

Impresszum

Az SZRG havonta megjelenő diáklapja:

főszerkesztő : Török Márta

diákfőszerkesztő: Szalai Katalin 12. nyelvi

olvasó - főszerkesztő: Kun Csabáné Kovalik Judit

olvasószerkesztő: Poros Júlia

aktuális számunk szerzői: Fogasy Fatime 5.a, Péterfy Emma 5.a, Szondy

Dalma 9. nyelvi, Kun Csabáné Kovalik Judit, Tislér Ráhel 9.a, Poros

Júlia, Krulik Virág 7.a, Karinthy Frigyes

tördelés-technika: Köpeczi-Bócz Balázs 11.a, Tóth Ádám 11.a

fotó: Ferenczi Alpár

felelős kiadó: Földi János igazgató